

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság *Budapesten, 2009. év április hó 23. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A sikkasztás vétsége miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 23.Bf.IV.6972/2007/4. számú ítéletét *helybenhagyja*.

Kötelezi a vádlottat a harmadfokú eljárás során felmerült 3.300 (háromezer-háromszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2007. év február hó 5. napján kihirdetett 1.B.IV.1323/2005/18. számú ítéletében a vádlottat az ellene sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A kerületi bíróság ítélete ellen az ügyész által a vádlott terhére bejelentett, a vádlott felmentését sérelmező fellebbezés alapján eljárva a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2008. év március hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 23.Bf.IV.6972/2007/4. számú ítéletében a kerületi bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlott bűnösségét sikkasztás vétségében (Btk. 317. § (1) bekezdés, (2) bekezdés első fordulat) állapította meg és a vádlottat ezért 1 év időtartamra próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott az ok megjelölése nélkül, míg védője a vádlott felmentése érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.362/2008/1. számú átiratában a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott és védője fellebbezése alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 393. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta el. A nyilvános

ülésen a védő a vádlott felmentésére irányuló fellebbezést fenntartott azzal, hogy az elsőfokú ítéletben kifejtett jogi állásponttal ért egyet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője indítványát az írásban benyújtottal egyezően tartotta fenn.

A vádlott és védője fellebbezése alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság fellebbezéssel sérelmezett ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján felülbírált és megállapította, hogy az eljáró bíróságok a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit maradéktalanul megtartották, továbbá, hogy a másodfokú ítélet teljes mértékben megalapozott.

Eljárása során a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást kiegészítette, és az ekként kiegészített tényállásra is figyelemmel rögzíthető, hogy a tényállás egyetlen megalapozatlansági hibában sem szenved, így az a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárásban is irányadó volt. A tényállásban foglaltakat egyébként a vádlott és védője sem vitatta, a tényállást fellebbezés nem támadta.

Az irányadó tényállásból pedig a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a vádlott cselekményének a másodfokú ítélet szerinti minősítése törvényes és az ahhoz fűzött jogi indoklás is túlnyomórészt helytálló. A kerületi bíróság a felmentő rendelkezést arra alapította, hogy az elkészített asztalok nem képezték a sértett tulajdonát, vagy birtokát, azok a vádlott számára nem képeztek idegen dolgot. A másodfokú bíróság ezzel szemben a vádlott és a sértett közötti szerződést elemezve helyesen mutatta ki, hogy a vállalkozási szerződés alapján a vádlott az átadott bútorlapokon tulajdont nem szerzett, számára azok a feldolgozást követően is idegen dolognak minősültek, így a harmadik személynek átadással olyan tulajdonosi jogot gyakorolt, amely őt nem illette meg. Ebből következően a vádlott a sikkasztás valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította. A jogi indoklás annyiban szorul pontosításra, hogy a vádlott a sikkasztást nem a sajátjakénti rendelkezéssel, hanem az eltulajdonítással valósította meg. Miként arra legutóbb a BH 2009.100. számú eseti döntés is rámutatott amennyiben az elkövető a tulajdonost megillető jogok gyakorlását időlegesnek tekinti, beszélhetünk a sajátjakénti rendelkezésről, a véglegesnek tekintendő joggyakorlás eltulajdonításként értékelendő. Márpedig a tényállásban rögzítettek szerint a vádlott a rábízott dolgokat értékesítésre adta át, ami értelemszerűen a tulajdonosi jogok gyakorlásának végleges elvonását jelenti, és ekként eltulajdonításként értékelendő.

A kifejtettekből következően a vádlottnak és védőjének fellebbezése alaptalan, a Fővárosi Ítéltábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A kirendelt védőnek a harmadfokú bíróság nyilvános ülésen részvételével felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 385. §-ára figyelemmel a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alkalmazásával rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla.

B u d a p e s t, 2009. év április hó 23. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 23.Bf.IV.6972/2007/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.162/2008/5. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év április hó 23. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő